

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ Κ.Ε. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, 1892. ΑΡΙΘ. 300

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι. Δρ. 1. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, Έπιτελική Φρε 2, Έν 666 Σταδίου αριθ. 26.

Είς ούδένα, πλην των τακτικώ ένταποκριτών, στέλλεται ή «Έφημερίς των Παίδων» άνευ προκληρωμένης.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1892.

Ίδού και πάλιν ο τραχύς Δεκέμβριος μάς έφθασε
Μάς έφερε τους παγετούς, τὰ φύγη, τόν βορρᾶν.
Έτος λοιπόν δλόκληρον, ω φίλοι παίδες, πέρασε
Κ' είς άλλους θλίψεις άφησε είς άλλους δέ χαράν.

Έτος παρήλθ' δλόκληρον κ' ήμεις έπροχωρήσαμεν
Έν βήμα πρὸς τὰ έμπροσθεν άμέριμοι φαίδροί.
Του χρόνου τήν παρέλευσιν σχεδόν δέν ένοήσαμεν
Ή! ούτω πρὸς τὸ τέρμα του δ άνθρωπος χωρεί.

Έτος παρήλθ' δλόκληρον και σεις μικροί ηύξηθήητε
Καθώς αύξάνουν τὰ φυτὰ είς κήπους χαρωπά.
Είς τὸ διάστημα αυτό έν τούτοις ένθυμήθητε
Ή κοινωνία παρ' ήμῶν τί θέλει; τί ζητεί;

Άρά γε εύτεθείς, καλοί, ειλικρινείς ύπήρξατε;
Πρὸς τοὺς μεγαλητέρους σας ύπήρξατ' εύπειθείς;
Άγάπην πρὸς τὰ γράμματα, ω φίλοι μου, έδειξατε;
Νά κάμειτ' έζητήσατε τοὺς άλλους εύτυχείς;

ω, τὸ πιστεύω κ' εύχομαι νὰ εξακολουθήσετε,
Άκολουθούντες πάντοτε τὸν δρόμον σας αυτόν
Και έξασκούντες τὸ καλόν, εύδαίμονες νὰ ζήσατε,
Έχοντες τὸν Σωτήρᾶ μας ὡς μόνον βοηθόν.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΦ. ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Άγαπητοί μου φίλοι!

Με τὸ ανά χειρας φύλλον ή μικρά σας φίλην Έφημερίδα κλείει τὸ 25 έτος τῆς ήλικίας τῆς Πατρίδος, τὰ όποία ένεγράφησαν συνδρομηταί κατά τὰ πρώτα 5 έτη αυτής, είναι ήδη άνδρες και γυναίκες, ούχι όλίγοι δ' έξ αυτών, γονεΐς ήδη τέκνων, εξακολουθοῦν είσεί τι νὰ λαμβάνωσιν αυ.

τήν χάριν των παιδιών των, διότι έμαθον εκ πείρας νὰ εκτιμᾶσι τήν αγαθήν αυτής επιρροήν εις τήν οικογένειαν.

Ή σύνταξις αυτής χαίρει ότι ή ύπόληψις αυτής παρὰ ταίς οικογενειαίς εξακολουθεΐ συμβαδίζουσα με τήν ήλικίαν τῆς, είναι δέ βεβαία, ότι ή σύντομος αυτή εγκυκλοπαιδεία (επειδή ή Έφ. των Παίδων είναι πράγματι μικρά εγκυκλοπαιδεία) αποτελεί μέρος τῆς βιβλιοθήκης πολλών οικογενειών έν τε τῇ Ελλάδι και άλλα μέρη του κόσμου, όπου υπάρχουν Έλληνικαί οικογένειαι, δύναται δ' άνευ περιαντολογίας ή καυχίσεως, νὰ ειπῆ ότι ή Έφ. αυτή εκτός του ότι είναι μοναδική εις τὸ είδος τῆς έν τῇ Έλληνική γλώσσῃ, δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ πρωτεία και μεταξὺ όλων των Ευρωπαϊκῶν και Άμερικανικῶν Έφημερίδων του είδους τῆς, οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ συστηματικόν και διδακτικόν και ποιικίλον τῆς δημοσιευομένης ύλης, αλλά και ὡς πρὸς τὸ καλλιτεχνικόν των εικόνων τῆς. Ή διαδεδομένη αυτή πιθανόν νὰ φανῆ εις τινας τολμηρά, άλλ' ὃ άπιστῶν ὡς λαβῆ τὸν κόπον νὰ συγκρίνῃ αυτήν με οιονδήποτε εκ των έν λόγῳ περιοδικῶν δια παιδιὰ. Ήμεΐς δέ, οίτινες λαμβάνομεν περὶ τὰ 20 τοιαῦτα εις διαφόρους γλώσσας γνωρίζομεν ότι ο ὕ τ ω ς έχει τὸ πράγμα.

Σκοπὸς τῆς εκδόσεως τῆς Έφ. των Παίδων απ αυτής τῆς άρχῆς τῆς ἤτο ή μετ' εύχαριστήσεως διδασκαλία δλοκλήρου τῆς οικογενείας, ἥτις πανταχοῦ, ιδίως δέ παρ' ήμῶν όπου υπάρχει τόσον σπάνις τοιούτων αναγνωσμάτων, έχει χρειαίαν αυτών. Συνεπῶς ή σύνταξις αυτής εθρόντισε κατ' έτος ὡς ή εργατική μέλλουσα νὰ περιουνήσῃ και δημοσιεύῃ δι' αυτής πᾶν ὃ,τι εύρισκε νεκταρώδες και κατάλληλον πρὸς άθῶν εύχαριστηδιν και συνάμα μόρφωσιν καλοῦ χαρακτήρος εις τοὺς αναγνώστας αυτής.

Άποχαριετῶν τὸ λίγον έτος, εύχομαι νὰ χαίρεσθε τὸ νέον έν υγείᾳ και χαρᾷ μετ' όλων των αγαπητῶν μας μικρῶν φίλων.

Ο συντάκτης

M. A. ΚΛΑΟΠΟΘΑΚΗΣ.

Η ΜΑΥΡΗ ΠΡΑΙΟΤΗΣ.

ἢ

ἡ αὐτοβιογραφία ἐνός ἵππου.

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ἐνῶ ἡ μήτηρ μου ἔλεγε ταῦτα, ἡμεῖς ἰστά-
μεθα παρατηροῦντες τὴν σκηνήν. Τινὲς τῶν ἵπ-
πίων κειύσαντες ἔτρεξαν πρὸς τὸν κατακειμένον
σύντροφόν των, ἀλλ' ὁ κύριός μας, ὅστις παρετή-
ρει τὰ γινόμενα, ἦτο ὁ πρῶτος, ὅστις ἰσθήκωσεν
αὐτόν. Ἄλλ' ἡ κεφαλή του ἔπισε πρὸς τὰ ὀπίσω,
αἱ δὲ χεῖρές του ἐκρεμάσθησαν πρὸς τὰ κάτω
καὶ ὄλοι ἐφαίνοντο πολὺ λυπημένοι. Δὲν ἦτο
πλέον ταραχή. Ἀκόμη καὶ οἱ κύνες ἦσαν ἡσυχοί,
καὶ ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἰγνώριζον ὅτι κάτι τι κα-
κὸν συνέβη. Τὸν νέον μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
κυρίου μας, ἦτις ἦτο πλησίον, ἤκουσα δὲ κατό-
πιν ὅτι ὁ νέος ἦτο ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ κυρίου
Γόρδωνος, νέος ὠραῖος καὶ λαμπρός, τὸ καύχημα
τῆς οἰκογενείας του!

Ἴππῆς ἔτρεξε τώρα δρομέως εἰς τοῦ ἱατροῦ,
καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γόρδωνος διὰ νὰ τὸν
εἰδοποιήσουν περὶ τοῦ δυστυχήματος τοῦ υἱοῦ του.
Ὅταν ὁ ἱατρὸς ἦλθε καὶ ἐκύτταξε τὸν στεναζόντα
ἵππον, ἔστεισε τὴν κεφαλὴν του καὶ σοβαρῶς εἶ-
πεν ὅτι τὸ ὄστυν ἐνός τῶν μηρῶν του ἦτο τε-
θραυσμένον. Τότε ἄλλος τις τρέξας εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ κυρίου μας ἔφερεν ἓν ὄπλον καὶ ἐκυροβάλησε
κατὰ τοῦ ἵππου, ὅστις ἀνετινάχθη καὶ ὁ ὠραῖος
ἐκείνος ἵππος δὲν ὑπῆρχε πλέον εἰς τὴν ζωὴν.

Ἡ μήτηρ μου ἐφαίνετο πολὺ τεταραγμένη, δι-
ότι, εἶπεν, ὅτι ἰγνώριζε τὸν ἵππον ἐκεῖνον πρὸ πολ-
λῶν ἐτῶν, τὸ δὲ ὄνομά του ἦτο Παλικαρόπουλον!
Καὶ πράγματι ἦτο γενναῖος καὶ ὠραῖος ἵππος, μὴ
ἔχων κανέναν ἰλάττωμα. Τόσον ἐθλίβη ἐκ τοῦ θανά-
του του ἡ μήτηρ μου, ὥστε ποτὲ πλέον δὲν ἠθέ-
λησε νὰ βοσκῆσιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἀγροῦ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἤκουσαμεν τοὺς κώδωνας
τῶν ἐκκλησιῶν νὰ σημαίνουν, παρατηρήσαντες
δὲ ἄνωθεν τῆς Πύλης εἶδομεν παράξενον μαῦρον
φορεῖον συρόμενον ὑπὸ μαύρων ἵππων, ὅπισθεν
δ' αὐτοῦ ἤρχοντο πολλαὶ ἀμαξαι, ἡ μία κατόπιν
τῆς ἄλλης, ὄλοι μαῦραι, ἐνῶ οἱ κώδωνες ἐξηκοῦ-
λοῦθον νὰ σημαίνωσι μελαγχολικῶς. Ἦτο ἡ
κηδεῖα τοῦ νέου Γόρδωνος διευθυνομένη πρὸς τὸ
νεκροταφεῖον. Ὁ δυστυχὴς! ποτὲ πλέον δὲν θὰ
ἵππεύσῃ! Τί ἀπέγεινε τὸ παλικαρόπουλο δὲν ἤ-
κουσα ποτέ. Ἄλλ' ὄλον αὐτὸ τὸ κακὸν ἐγένετο
δι' ἓνα μικρὸν λαγῶν! !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ἦδη ἤρχισα νὰ γίνωμαι ὠραῖος — Τὸ μαλλί

μου εἶχεν αὐξήσει λεπτόν καὶ μαλακόν, ἦτο δὲ
λαμπρὸν μαῦρον. Ὁ εἰς τῶν πρῶτῶν μου ἦτο λευ-
κός, καὶ εἰς τὸ μέτωπόν μου εἶχον ἓνα ὠραῖον
ἀστέρα, θεωρούμην δὲ ὑπὸ πάντων πολὺ ὠραῖος.
Ὁ κύριός μου δὲν ἠθέλε νὰ με πωλήσῃ πρὸ τοῦ
νὰ γείνω τεσσάρων ἐτῶν, ἔλεγε δὲ ὅτι οἱ νέοι δὲν
ἔπρεπε νὰ ἐργάζωνται ὡς οἱ ἄνδρες, καὶ τὰ πω-
λάρια δὲν ἔπρεπε νὰ ἐργάζωνται, ὡς οἱ ἵπποι, πρὶν
ἠλικιωθῶν ἀρκούντως.

Ὅταν ἐγεῖνα τεσσάρων ἐτῶν, ὁ κ. Γόρδων ἦλθε
νὰ με παρατηρήσῃ ἐξήτασε τοὺς ὀφθαλμούς μου
τὸ στόμα μου καὶ τὰ σκέλη μου, ἀπὸ τῶν μηρῶν
μέχρι τοῦ νυχιῶ, ἔπειτα με ἔβαλε νὰ περιπα-
τήσω καὶ νὰ καλπᾶσω ἔμπροσθέν του, καί, ὡς
φαίνεται, τοῦ ἤρσα πολὺ, διότι εἶπεν, ὅτι ἀφοῦ
στρώσω καλῶς, θὰ ἀποθῶ κάλλιστος ἵππος. Ὁ
Κύριός μου τῷ εἶπε ὅτι αὐτός ὁ ἴδιος θὰ με ἐγύ-
μναζε, διότι δὲν τῷ ἤρσκει οὔτε νὰ ἐξαφνίζωμαι,
οὔτε νὰ μαστιγώνωμαι, καὶ πράγματι τὴν ἀκά-
λουθον ἡμέραν ἤρχισε τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἴσως ὄλοι οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παί-
δων νὰ μὴ γνωρίζουν τί θὰ εἶπη ἄσκησις ἐνός ἵπ-
που, ὅθεν θὰ ἀφήσω αὐτὸν τὸν ἴδιον ἵππον νὰ τὴν
περιγράψῃ. Ἄσκη ἓνα ἵππον σημαίνει διδάσκει
ἓνα ἵππον νὰ φέρῃ ἐφίππιον ἢ σαμᾶρι καὶ χα-
λενόν, καὶ εἰς τὴν βᾶχιν του ἓνα ἄνδρα ἢ μίαν
γυναῖκα, ἢ ἓν παιδίον, ὄηλ. ἓνα ἵππεᾶ. Νὰ πη-
γαίνῃ ὅπου ὁ ἵππεὺς ἠθέλε καὶ νὰ βαδίξῃ ἡσυχῶς.
Ἐκτός τούτου ἔχει νὰ μάθῃ νὰ φέρῃ φορβεῖαν
καὶ ὑπουρίδα, νὰ ἱσταται ἡσυχός, ἐνῶ βάλουν
ταῦτα ἐπάνω του. Μετὰ τοῦτο δένουν ὀπίσω του
ἓν ἀμάξι, ὥστε δὲν δύναται νὰ περιπατῇ, ἢ νὰ
καλπᾶξῃ χωρὶς νὰ σύρῃ ὀπίσω του καὶ τὸ ἀμάξι,
καὶ πρέπει νὰ ὀδεύῃ ἀργὰ ἢ ταχέως κατὰ τὴν
ἐπιθυμίαν τοῦ ἀμαξηλάτου. Δὲν πρέπει προσέτι
νὰ ἐξαφνίζεται ἀπὸ ὅ,τι βλέπῃ, οὔτε νὰ ὀμνῇ
εἰς ἄλλον ἵππον, οὔτε νὰ δαγκάνῃ, οὔτε νὰ κλο-
τσᾶ, οὔτε νὰ κάμνῃ τὸ ἰλάχιστον πρᾶγμα κατὰ
τὴν ἰδίαν του θέλησιν, ἀκόμη καὶ ἂν ἦναι πολὺ
κουρασμένος ἢ πεινασμένος. Ἄλλὰ τὸ χεῖριστον
ὄλον εἶναι, ἀφοῦ τὰ χάρουρα ἀπαξ τεθῶν εἰς τὴν
βᾶχιν του, δὲν πρέπει οὔτε νὰ κηδᾶ, οὔτε νὰ πλα-
γιαζῇ ἐνεκα κόπου. Ὅσοι ὡς βλέπετε ἡ ἄσκησις
αὕτη εἶναι σπουδαῖον πρᾶγμα!

Ἐνοεῖται ὅτι ἡμῖν συνειθισμένος εἰς τὴν ἄ-
σκησιν καὶ εἰς τὸ νὰ ὀδηγῶμαι εἰς τοὺς ἀ-
γρούς καὶ τὰ λιθαδία ἡσυχῶς, ἀλλὰ τώρα
ἔπρεπε νὰ ἔχω ἡνία καὶ χαλινόν, ὁ δὲ Κύριός
μου μοὶ ἔδωκεν ὀλίγην βρώμην κατὰ τὸ συνῆθει,
καὶ ἀφοῦ μὲ ἐχάιδευσεν ἀρκετὰ, ἔθισε τὸν χαλι-
νόν εἰς τὸ στόμα μου καὶ ἔπέρασε τὰ ἡνία εἰς τὰ
ἄκρα του, ἀλλὰ νὰ σᾶς εἶπω τὴν ἀλήθειαν ἦτο

πολύ δυσάρεστον πράγμα ! Ὅσοι δὲν εἶχον ποτὲ χαλινὸν εἰς τὸ στόμα των, δὲν δύνανται νὰ γνωρίζωσι πόσον δυσάρεστον πράγμα εἶναι. Ἐν κομμάτιον ψυχροῦ σκληροῦ σιδήρου ὅσον ὁ δάκτυλος τοῦ ἀνθρώπου χονδρὸν, ὠθεῖται εἰς τὸ στόμα μεταξὺ τῶν ὀδόντων καὶ ὑπεράνω τῆς γλώσσης, καὶ κρατεῖται ἐκεῖ στερεῶς διὰ λωρίων προσδεδεδεμένων εἰς τὰ ἐξέχοντα ἄκρα του ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς καὶ ὑποκάτω τοῦ λάρυγγος, περίξ τῆς βιῆς καὶ κάτωθι τοῦ πύγωνος, ὥστε ἀδύνατον νὰ ἐλευθερωθῇ τις ἀπὸ τὸ δυσάρεστον καὶ σκληρὸν τοῦτο πράγμα· εἶναι πολὺ κακὸν ! καὶ, πολὺ κακὸν ! τοῦλάχιστον οὕτως ἐνόμισα ἐγώ, ὅταν μοι ἔβαλον τὸν χαλινὸν εἰς τὸ στόμα μου. Ἄλλ' ἐγνωρίζον ὅτι ἡ μήτηρ μου πάντοτε ἔφερε χαλινόν, ὅταν ἐξήρχετο, καὶ ὅλοι δὲ οἱ ἴπποι φέρουν τοῦτο, ὅταν μεγαλώσωον. Οὕτω δὲ μὲ τὴν βρώμην ἀφ' ἐνὸς καὶ μὲ τοὺς γλυκεῖς λόγους καὶ τοὺς τρυφεροὺς τρόπους τοῦ κυρίου μου, ἐσυνείθησα νὰ φέρω τὸν χαλινὸν καὶ τὰ ἡνία !

Μετὰ τοῦτο ἦλθε τὸ ἐπίπτιον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο οὐδὲ κατὰ τὸ ἡμισυ δυσάρεστον. Ὁ κύριός μου τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν ράχιν μου μὲ πολλὴν τρυφερότητα, ἐνῶ ὁ γέρω Δανιὴλ ἐκράτει τὴν κεφαλὴν μου, ἐπειτα ἔδεσε τὴν ζώνην περίξ τοῦ σώματός μου, ὁμιλῶν πρὸς ἐμὲ καθ' ὄλον τοῦτον τὸν καιρὸν. Ἐπειτα μοι ἔδωκε βρώμην, μετὰ τοῦτο μὲ περιέφερε γύρω τριγύρω ὀλίγον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἕως οὗ ἤρχισα νὰ ἐπιθυμῶ τὴν βρώμην καὶ τὸ ἐπίπτιον!

Τελευταῖον μίαν πρωΐαν ὁ κύριός μου ἀνέβη εἰς τὴν ράχιν μου καὶ μὲ περιέφερε τριγύρω εἰς τὸ λειβάδιον ἐπάνω εἰς τὴν μαλακὴν χλόην. Πράγματι τὸ τοιοῦτον μοι ἐφάνη παράξενον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἠσθανόμην εἰδὸς τι ὑπερφανείας νὰ φέρω εἰς τὴν ράχιν μου τὸν κύριόν μου. Ἐπειτα ἐξηκολούθει νὰ ἵππευῇ ὀλίγον πάσαν ἡμέραν, καὶ οὕτω ταχέως συνφκειώθη καὶ μὲ τοῦτο.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΟΘΕΝ ΟΙ ΑΕΡΟΛΙΘΟΙ;

Εἶναι ἤδη γίνωστον ὅτι καὶ οἱ ἀερόλιθοι καὶ οἱ διάττοντες ἀστέρες εἶναι σκληρὰ σώματα εἰσερχόμενα εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἔξωθεν, ἀναφλέγονται δὲ καὶ γίνονται φωτεινὰ διὰ τινὰ αἰτίαν.

Οἱ διάττοντες ἀστέρες ἀναφαίνονται εἰς ὕψος 20 περίπου μιλίων καὶ ἀφανίζονται ἀπὸ τῆς ὀψεως εἰς ὕψος 50 μιλ. Ἡ αἰτία τῆς εξαφανίσεως αὐτῶν ὀφείλεται εἴτε εἰς τὴν ἐκ νέου ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀτμοσφαίρας,

ἢ διότι ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ τῆς μεγάλης ἀντιστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν, μεταβάλλονται εἰς ἄτομα, ὅπερ ἐξηγεῖ τὴν συνεχῆ πτώσιν τῆς κοσμικῆς κόνεως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μας.

Ὅταν διάττων τις ἀστὴρ εἶναι μικρὸς εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν μας ἀναφλέγεται ἕνεκα τῆς τριβῆς του πρὸς τὸν αἶρα καὶ ἕως οὗ φθάσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς κατακαίεται. Ὅταν ὅμως ἦναι μέγας, τότε ἡ διαρρηγνύεται εἰς τεμάχια μὲ τρομερὸν κρότον, τὰ δὲ τεμάχια καταπίπτουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πρὶν κατακαοῦν, ἢ ἐὰν δὲν διαρρηγθῇ, φθάνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ὀλόκληρος, ἐκ τῆς ἀναφλέξεως δὲ, διαρρήξεως καὶ πτώσεως τοιοῦτων σωμάτων ἐπικυροῦται τοῦτο, ὅτι οἱ ἀερόλιθοι καὶ οἱ διάττοντες ἀστέρες εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πράγμα, καλοῦνται δὲ διάττοντες μὲν, ὅταν ἀναφλεγόμενοι σχηματίζου γραμμὴν φωτεινὴν, κατερχόμενοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀερόλιθοι δὲ, ὅταν πίπτουν, εἴτε χωρὶς νὰ ἀναφλεχθῶν, ἢ πρὶν κατακαοῦν ἐντελῶς.

Οἱ ἀερόλιθοι οὗτοι συνίστανται κυρίως ἐκ σιδήρου καὶ περιστρέφονται περὶ τὸν ἥλιον ὅπως καὶ ἡ Γῆ μας εἰς ἀναριθμητὸν ποσότητα, δις δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸν Ἰούλιον καὶ Νοέμβριον, ἡ Γῆ εἰς τὴν περὶ τὸν ἥλιον πορείαν τῆς διέρχεται διὰ τῆς τροχιάς τῶν μικρῶν τούτων σωμάτων καὶ διὰ τῆς ἐλκτικῆς τῆς δυνάμεως ἐλκύει ταῦτα εἰς ἑαυτὴν καὶ οὕτως ἔχομεν τὰ λαμπρὰ φαινόμενα τῶν διαττόντων ἀστέρων κατὰ τοὺς μῆνας τούτους. Οἱ κομηταὶ προσέτι φαίνεται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν μετεωρολίθων, ὁ πυρὴν αὐτῶν εἶναι μετεωρόλιθος, ἡ δὲ κόμη ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κόνεως τοῦ σιδήρου τῆς ἀεσπαρμένης εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καθισταμένη φωτεινὴ.

Ἐκατομμύρια πολλὰ τῶν ἀερόλιθων τούτων πίπτουν ἀνώως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ τῶν ἄλλων πλανητῶν καὶ δορυφόρων των, ἀλλ' ἡ ποσότης ἡ πίπτουσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου εἶναι τεραστία, ἀκατανόητος, χρησιμεύουν δὲ οὗτοι ὡς καύσιμος ὕλη πρὸς συντήρησιν τῆς θερμότητος καὶ ἐπομένως τοῦ φωτὸς αὐτοῦ.

Πόσον θαυμαστά τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου καὶ πόσον ἐνδοξον τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ ! Τὰ πάντα ἔκαμε μὲ σοφίαν, καὶ ὅμως εὐρίσκονται ἀνθρώποι ἀρνούμενοι καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ !

Ἡ ταχύτης, μὲ τὴν ὅποιαν εἰσερχονται καὶ διέρχονται διὰ τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν οἱ ἀερόλιθοι, εἶναι ὑπερβολικὴ—ὑπερβαίνει πολὺ τὴν ταχύτητα

του ήχου την της σφαίρας τηλεβόλου, και ακόμη την ταχύτητα των πλανητών, οι οποίοι κινούνται περίξ του Ήλιου.

Ἡ Γῆ κινείται περί τὸν Ἥλιον με ταχύτητα

ἀντίστασιν τοῦ αἵρος. Εἰς τὸ ἀχανὲς ἐπομένως πρέπει νὰ ἰταξίδευσέ με πολὺ μεγαλειτέραν ταχύτητα.

Διὰ νὰ ἰνοήσωμεν καλῶς τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν

Ὁ Νικολάκης καὶ ἡ σφίρα

19 μιλ. κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον. Ὁ Ἥφαιστος ὁ ταχύτετος τῶν πλανητῶν 29, 870 μ. ἐνῶ εἰς ἀερόλιθος, ὅστις ἔπεσεν ἐν Πούλτοσκ τῆς Ῥωσσίας, εἶχε ταχύτητα 38, 76 μιλ. κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον, ἐν καὶ εἶχε νὰ ὑπερικήσῃ τὴν

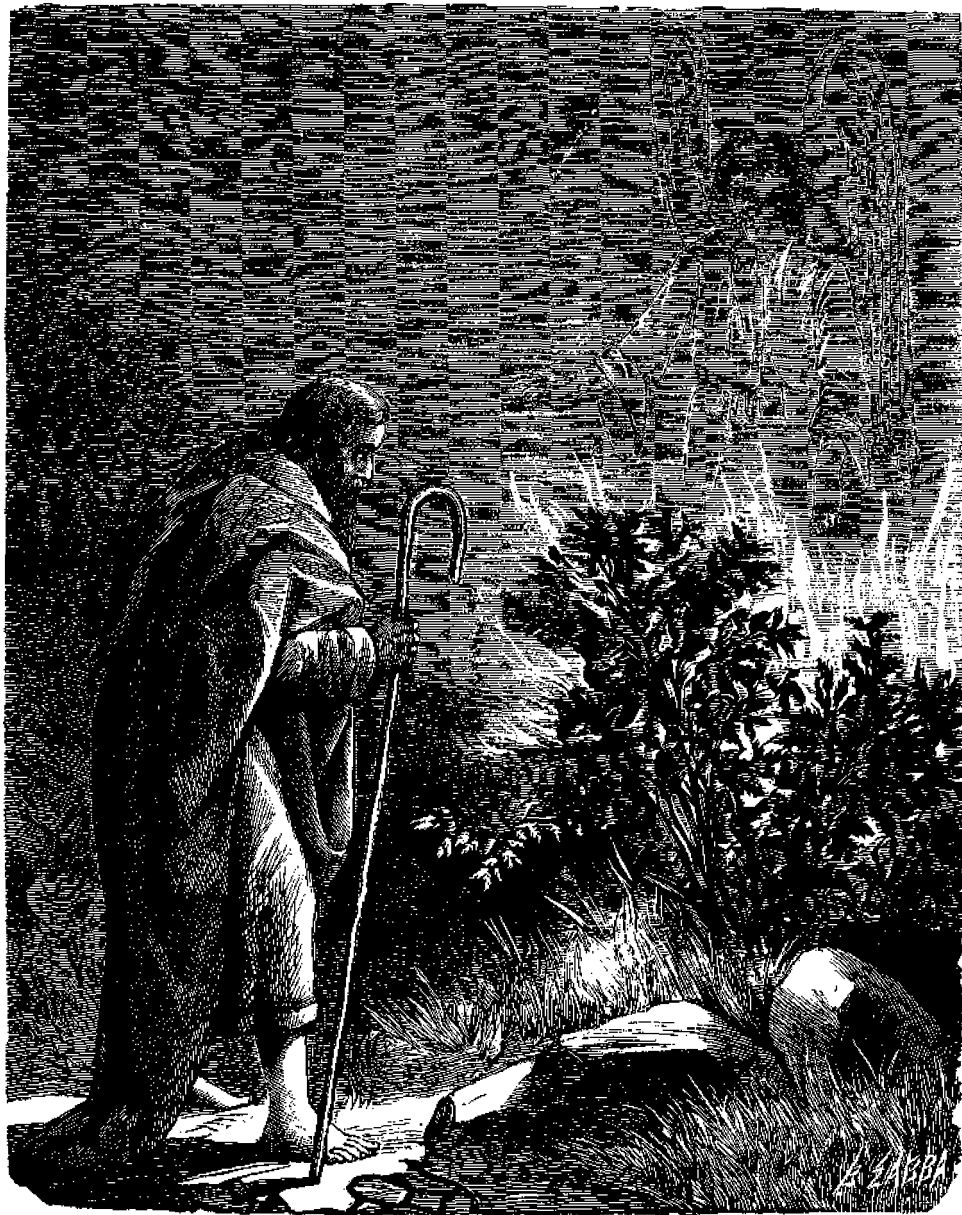
τῆς ταχύτητος, τὴν ὁποίαν ἐκφράζουν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, προσθέτομεν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ ταχύτετος κύκλων, ἢ ἀνεμοστρόβιλος, σπανιώτατα τρέχει 150 μιλ. κατὰ δευτερόλεπτον.

Ο ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΣΦΗΚΑ.

(*184 ἀπέναντι σελίδα.)

Ὁ Νικολάκης τῆς ἀπέναντι εἰκόνας δὲν ἦτο κακὸν παιδίον, εἶχεν ὅμως ἐν κακὸν ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς βλέπομεν εἰς πολλὰ παιδιά, νὰ πιάνη καὶ νὰ τυραννῇ τὰς μυῖγας. Ἐπειδὴ

θα πάρω ὀλίγην κλωστὴν ψιλὴν ἀπὸ τῆς μαῦδος μου τὴν κουβαρίστραν, θα τὴν δέσω ἀπὸ τὸ ἐν ποδάρι, καὶ θα τὴν ἀφίνω νὰ περῇ ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Δυστυχῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἀπέβη κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του, διότι ἡ σφήκα ἦτο ἀπὸ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι κέντρον φαρμακερώτατον καὶ εὐθὺς ἀφοῦ τὴν ἐπιάσῃ, τὸν ἐκέντριζεν εἰς τὸν ἀντίχειρα καὶ ἀμέσως ἐπροΐσθη δάη τοῖ ἡ χεὶρ ὑπερ-

Ὁ Μωϋσῆς καὶ ἡ μὴ κατακακομένη βόττος.

δὲ δὲν εἶχε πείραν τοῦ κόσμου, ἐνόμιζεν ὅτι ὅσαι αἱ μυῖγες ἦσαν ἀκακοί, ὡς αἱ κατοικίδιοι, καὶ λοιπὸν ὅπου ἐβλεπε τοιαύτην ἐπροσπάθει νὰ τὴν συλλάβῃ.

Μίαν ἡμέραν εἶδε περῶσαν μίαν μεγάλην κίτρινην, καὶ ἀμέσως τοῦ ἐπιβλεπὴν ἡ ἐπιθυμία νὰ τὴν συλλάβῃ. «Θὰ ἔχω πολὺ εὐχάριστον καιρὸν μὲ αὐτήν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν! Ἀφοῦ τὴν πιάσω

βολικὰ, οἱ δὲ πόνοι ἦσαν ἀνυπόφοροι. Ὁ ἰατρός ἐκλήθη ἀμέσως καὶ μολοντόι μετεχειρίσθη ὅλα τὰ ἀντιφλογιστικὰ φάρμακα, ὁ κύριος Νικολάκης ἐμεινεν εἰς τὴν κλίνην μὲ πόνους περὶ τὰς δέκα ἡμέρας, ὁ δὲ ἰατρός εἶπεν ὅτι ἂν ἤθελε τὸν κέντρισεῖ εἰς τὴν γῆνα ἢ τὰ βλέφαρα θὰ ἦτο κίνδυνος νὰ χάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του!

Ὀὕτως ἔχει καὶ μὲ τὴν ἁμαρτίαν. Τὰ παιδιά

και ακόμη οι ηλικιωμένοι θέλουν να παίζουν με αυτήν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἀντὶ εὐχαριστήσεως δρέπουν πόνους και θλίψεις και τελευταίον χάνουν και τὴν ψυχὴν των. Μακρὰν λοιπὸν τέκνα μου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν, διότι κεντρώνει ὡς ἐχιδνα και δαγκάνει ὡς βασιλίσκος.

Η ΒΑΤΟΣ Η ΚΑΙΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΚΑΙΟΜΕΝΗ.

(Ἰδε ἔπισθεν σελίδα)

(Ἐξοδ. γ')

— "Ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἔβροκε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ του εἰς τὸ ὄρος Σινῆ, εἶδε μίαν ἡμέραν μίαν βάτον νὰ καίεται και ὁμως νὰ μὴ κατακαίεται και ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἄγγελου Κυρίου.

Τὸ φαινόμενον ἐκείνο ἐφάνη, και δικαίως, πολὺ παράδοξον, ὅθεν ἠθέλησε νὰ πλησιασῆ πρὸς αὐτήν, διὰ νὰ ἴδῃ καλλίτερον τί ἔτρεχεν. Ἀλλὰ πρὶν προσεγγίσῃ τὴν βάτον, ἤκουσε φωνήν, λέγουσαν, «Μὴ πλησιασῆς, ἀλλὰ λύσον τὰ ὑποδήματα ἐκ τῶν ποδῶν σου, διότι ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἴστασαι εἶναι ἅγιος.» Εἰς ἐκ τῶν τρόπων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς δεικνύουν τὸ σεβας των πρὸς

τὸν Θεόν, και πρὸς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν εἶπαν νὰ ἐκβάλουν τὰ ὑποδήματά των, ὅταν εἰσέρχονται εἰς τοὺς ναοὺς, ἢ παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἄρχοντας των. Οἱ Μωαμεθανοὶ τηροῦσιν αὐστηρῶς τὸ ἔθιμον τοῦτο. Οἱ Χριστιανοὶ ἀποκαλύπτουν τὴν κεφαλὴν, ὡς σημεῖον σεβασμοῦ ὅταν εἰσέρχονται εἰς τὸν ναόν, ἢ συναυτοῦν, ἢ παρουσιάζονται εἰς τοὺς βασιλεῖς ἢ ἄρχοντας τῆς πατρίδος των.

Ἡ φωνὴ ἐκείνη ἦτο φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅστις διέταξε τὸν Μωϋσῆν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον, ὅπως εἶχε φύγει διὰ φόνον, και νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς Ἰσραηλίτας ἐξ αὐτῆς.

"Ὅταν δὲ ὁ Μωϋσῆς τὸν ἠρώτησε ποῖος ἦτο, ὅστις τὸν ἀπέστειλε με μίαν τοιαύτην παραγγελίαν, ὁ Θεὸς ἀπεκρίθη, «εἶπέ εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ Ὄν σε ἀπέστειλεν.» Ὁ Ὄν ὁ Ὅτις ἄρχων,

Ἄνομα σημαῖνον ἀδυναμίαν και πάντα τὰ παρεπόμενα αὐτῆ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτὸν και ὁ Χριστός, ὡς Θεός, ὡς βλέπομεν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν. «Ἐγὼ εἶμι ὁ Ὄν, και ὁ ἦν και ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.» (Ἀποκ. α. 8.)

Ὅς τοιοῦτον, λοιπὸν, πρέπει νὰ τὸν φανταζώμεθα νὰ τὸν προσκυνῶμεν, νὰ τὸν ἀγαπῶμεν και νὰ τὸν ὑπακούωμεν πάντες.

ΟΦΕΙΣ ΚΡΟΤΑΛΙΑΙ.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων τρέμουν ὄλους τοὺς ὄφεις. Ἐπιτρέχει κάτι τι εἰς τὸν ὄφιν, τὸ ὁποῖον προξενεῖ φόβον και ἀποτροφὴν. Ἀλλ' ἡ θέα τοῦ κροταλίου εἶναι πράγματι τρομερὰ ἕνεκα τοῦ θανατηφόρου δαγκώματός του. Τὸ δπλατῆριον τοῦ ὄφeos τούτου εἶναι τὸσον ἰσχυρόν, ὥστε φονεῖται ἕνα σκύλον εἰς 20 πρῶτα λεπτά τῆς ὥρας και ἕνα ἄνθρωπον εἰς ὀλίγην ὥραν.

Οἱ ὄφεις οὗτοι ἔχουσι κεφαλὴν πεπιεσμένην, τὸ δὲ σῶμα των φέρει κνήιδας λευκάς και μαύρας, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τὴν ὄφιν ποικιλόχρουν. Ἀπαντῶνται δὲ καθ' ὅλην τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν και πολλοὶ κατ' ἔτος εὐρίσκουν θάνατον ὀδυνηρόν ἐκ τοῦ δαγκώματος αὐτῶν. Ἐτυχῶς τὰ δυστυχήματα ταῦτα δὲν εἶναι τὸσον συχνά, ὅσον ἠδύναντο νὰ εἶναι, ἂν μὴ ἔφερον εἰς τὸ ἄκρον

τῆς οὐρᾶς αὐτῶν πέταλά τινα, ἅτινα μικρὸν πρὶν δαγκᾶσθαι, κροταλίζουν και οὕτως εἰδοποιοῦν τὸν ἄνθρωπον περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ὄφeos τούτου εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, και καθίσταται προσηκτικόν.

Ὁ κροταλίας δὲν ἀγαπᾷ τὸ νερόν, ἀλλ' ὅταν εἶναι ἠναγκασμένος νὰ περάσῃ λίμνην ἢ ποταμόν, πράττει τοῦτο κρατῶν τὴν κεφαλὴν του περὶ τὸν ἡμισυ πόδα ὑπεράνω τοῦ ὕδατος και πλέει μετὰ πολλῆς ταχύτητος.

Οἱ ἐνασχοληθέντες εἰς τὰς ἔξεις τοῦ ἔρπετου τούτου διίσχυρίζονται ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς πέταλα ὑποδεικνύουν τὴν ηλικίαν τοῦ ὄφeos, ἐκάστω αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἕν ἔτος. Ὅπως οἱ κόμβοι ἐπὶ τῶν κεράτων τῶν βοῶν, ὁ μὲν πρῶτος δεικνύει ὅτι εἶναι 4 ἐτῶν, ἕκαστος δὲ τῶν λοιπῶν ἕν ἔτος ἀκόμην.

— Ἐπολογίζεται ὅτι ἡ Κίνα περιέχει 20 φορές περισσότερὰ γαίνθηρας παρὰ ὅσαι εἶναι εἰς τὴν Εὐρώπην ὅλην.

Ἄφεις κροταλίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Τρεῖς Πρωτάνεις Πανεπιστημίων εἰς τὰς Μισση-
δρινὰς Πολιτείας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς
εἶναι ἐν τῶν μαύρων δούλων, τοὺς ὁποίους ἠλευθέρωσεν ὁ
Πρόεδρος Αἰγκολν τὸ 1864. Ὑπάρχουν δὲ ἤδη ἐν Εὐρώπῃ
ὕπερ τοῦ 250 νέοι καὶ νέοι σπουδάζοντες ἕνας γλώσσας
καὶ ἐπιστήμας.

Ἐκτός τούτου μετὰ τὴν ἀλευθέρωσιν αὐτῶν οἱ μαῦροι
τόσον ἐπροώθησαν εἰς τὰς τέχνας, ὥστε 10,000 ἐξ αὐτῶν
ἔλαβον ἤδη τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον νέων ἐργορτίστων.
Τοῦτο δεῖκνυσι ὅτι οἱ μαῦροι ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείας
τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἤδη πολῖται τῆς Δημοκρατίας,
καὶ ἀνέρχονται εἰς 8,000,000 περίπου ψυχῶν, κάμνουν ση-
μαντικὰς προόδους εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτῶν
ἀνάπτυξιν.

— Οἱ Γάλλοι κάτοικοι τοῦ Καναδά μετοικοῦν κατὰ
χιλιάδας εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν,
ὅπου ὑπάρχουν μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 500,000 ἐξ αὐτῶν. Ὡς
φαίνεται προτιμοῦν τὴν Δημοκρατίαν ἀπὸ τὴν ἀποικιακὴν
τῆς Ἀγγλίας Κυβέρνησιν.

— Εἰς τὴν Κίναν ἀποδηοῦσι κατὰ μῆνα ἐν ἑκατομ-
μύριον ἀνθρώπων! Εἰς ἐν μόνον νεκροταφεῖον εἶνε θαμμέ-
ναι 20,000,000 ἀνθρ. Εἶνε δὲ τὸ νεκροταφεῖον τοῦτο 10
μῖλ. τὸ μήκος καὶ ἐνὸς μιλίου τὸ πλάτος.

— Ὁ λοχαγὸς Βάουερς εἰς τὴν ἀνὰ τὸ Φοίβε ἐκδρομὴν
του ἐκ 2,000 μιλίων ἀνεκάλυψε λίμνην ἄλατος εἰς ὕψος 17,
999 ποδ. ἥτις εἶναι ἡ ὑψίστη γνωστὴ λίμνη. Ὁ ἴσιος εὗρε
προσέτι εἰς μίαν ὥραιαν ἐστῆσαν χιονοσκεπῶν ὄρεων μίαν κο-
ρυφὴν ὅσον τὸ ὄρος Ἐβερεστ ὕψηλῃ. Ἐπὶ δύο ἰσοδομ-
δας ἡ συνοδεία του ἐτελείετο εἰς ὕψος 17,000 ποδῶν.

— Εἰς τὸ Βερολίνον πρόκειται νὰ στηθῶσι κατὰ τὰς
μεγάλαις ἑδοῦς στήλαι, ἐκ χυτοῦ σιδήρου, 18 ποδ. τὸ ὕψος
ἑκάστη δὲ στήλη θίλει περιεχί: ἐν ὠρολόγιον, μετεωρολο-
γικὰ ἐργαλεῖα, χάραξαι δεκνύοντα τὸν καιρὸν, καὶ διαφόρους
ἄλλας ἀστρονομικὰς ἀγγελλας.

— Θαυμαστικὸν ὠρολόγιον. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς στί-
φως αὐτῆς ἐν Μοσχῇ τὸ 1724, ἡ αὐτοκρατορίσα τῆς Ρωσῆ-
σίας Δικατερὶνῃ Δ'. ἔλαβεν ὡς δῶρον ἐν ὠρολόγιον, τὸ ὁ-
ποῖον ἐκτύπηεν 7 οὐγγίαις, ἥτοι 56 θράμια, ἐστῆμαιν δὲ τὰς
ὥρας καὶ ἡπιακὸν εἶδος τῆς μουικῆς.

Ἐπὶ τῆς βάρχεις δ' αὐτοῦ ἦτο ἐκαλισμένη πανομοιότης
εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Τάρου μετὰ στρατιωτῶν Ρωμαίων φρουροῦν-
τα. Ἡ σκηνὴ αὕτη ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὁρατὴ διὰ τῆς ὕλης
ἐν τῇ θήκῃ. Εἰς τὸ ἀνοιγμὰ τῆς θήκας ὁ ἀπομακρυνθεὶς λίθος
μετεκινεῖτο ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ μνημεῖου, ὁ φρουρὸς ἐ-
γρονάτιζε, ἄγγελοι ἀνεφαίνοντο εἰς τὰς ἀντιθέτους πλευράς τοῦ
ανοίγματος, μουσικὴ δὲ ἤρχιζε καίτοι αὐτὸς λιαν λεπτῶς καὶ
μελλοδικῶς τὸν Παρχαλινοῦ ὕμνον, τὸν τότε γνωστὸν καθ'
ἐπὶ τὴν Ρωσσίαν!

Ὁ κατασκευαστὴς τοῦ θαυμασίου τούτου ὠρολογίου λέ-
γεται ὅτι εἰργάσθη πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ ἄνευ διακοπῆς
περὶ τὰ ἐννέα ἔτη.

— Ἡ καλλιέργεια τῶν σταφυδίων ἐν Καλλιφορ-
νίᾳ. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐστάλησαν εἰς τὸ ἰμπόριον ἐκ Καλ-
φορνίας 800,000 κβατίων σταφυδῶν, διαφόρων εἰδῶν. Ἡ
Κορινθιακὴ φαίνεται δὲν εὐδοκίμησ' ἐκεῖ. Ἡ ἀξία τοῦ προϊόν-
τος τούτου ὑπελόγησθι εἰς 4,400,000 φρ.

— Ὁ Πρωτάνεις τοῦ ἐν Ἀτλάνθ Ἰνσάνορδ Πανεπιστημίου,
λαμβάνει κατ' ἔτος 75,000 φρ. μισθόν—εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲ
καὶ τὴν Ἀμερικὴν, οἱ πρωτάνεις τῶν Κολλεγίων καὶ Πανε-
πιστημίων εἶναι ἰσθθιοι, ἐκτός, ἐάν ἀποθλήθωσιν διὰ παρὰ-
πρωμά τι.

— Κατὰ τοὺς ἐσχάτως γινόμενους ὑπολογισμοὺς, ἡ ἀ-
ξία τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἐπιτερομένων εἰς τὰς Ἠνωμένας
Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐμπορευμάτων ἀνέρχεται εἰς 50,000,
000,000 φράγ.!

— Τὸ μέγεθος τῆς Ἀφρικῆς. Τὸ ἔμβαδόν τῆς χώρας,

τῆς περιλειπομένης ὑπὸ τῆς Ἠπείρου τῆς Ἀφρικῆς εἶναι
ἴσον μὲ 11,000,000 τετρ. μιλίων, ὥστε εἶναι ἡ δευτέρα ἡ-
μερῆσιν κατὰ τὸ μέγεθος. Ἡ Ἀσία εἶναι ἡ πρώτη περιλαμ-
βάνουσα 13,000,000 τ. μ. — Ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ 7,400,000
τ. μ. καὶ ἡ Εὐρώπη 3,800,000 τ. μ.

— Μάθημα ἐκ τῶν δένδρων. Πόθενέρχεται Γεώργιος;
ἡρώτησεν θεὸς τις τὸν ἀνεψιὸν του ἐρχόμενον ἐκ τοῦ σχο-
λείου. Ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς Γεώργιος.

— Ἀπέρας ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν δημόσιον κήπον;

— Μάλιστα.

— Παρετήρησεν τὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα εἶναι φυτευμένα ἐκεῖ;

— Μάλιστα.

— Τί εἶδες;

— Εἶδον μεγάλα καὶ μικρά:

— Ἄλλο τί;

— Τὰ μεγάλα ἴσταντο ὄρθια καὶ ἴσια, χωρὶς στήριγμα-
τος, τὰ δὲ μικρὰ ἦσαν δεμένα εἰς στύλους ἐυλύνοιο.

— Ἡμπορεῖς νὰ μοὶ εἴπῃς, διατί τὰ μεγάλα δὲν ἔχουν
στύλους;

— Νομίζω, εἶπεν ὁ Γεώργιος, ὅτι τὰ μεγάλα εἶναι στε-
ρεὰ καὶ ἡμποροῦν νὰ ἀντέθωσιν εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ νὰ
μὴ στραβῶσιν, ἐνῶ τὰ μικρὰ, ἐάν δὲν εἶχον τὴν βοήθειαν
τῶν στύλων, ὄχι μόνον θὰ ἐστρέβλωναν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξηρι-
ζώοντο.

— Ὡστε τὸ δέσιμόν των εἰς τοὺς στύλους εἶναι ἀναγ-
καῖον διὰ τὴν εὐθυτενίαν καὶ τὴν στερεότητά των;

— Βεβαίωτα, θεῖε.

— Λοιπὸν Γεώργιε, τὰ δένδρα ἄς σὲ διδάξωσιν ἐν μάθη-
μα, ὥστε νὰ ὑποφέρῃς τοὺς περιορισμοὺς, τοὺς ὁσείους ἡ
ἀγαπητὴ σου μήτηρ σὲ κάμνει, διὰ νὰ σὲ προφυλάξῃ ἀπὸ
τοὺς ἀνέμους τῆς κακίας, ἕως οὗ ἀνδρωθῆς καὶ τότε δὲν θὰ
ἔχῃς φόβον νὰ πᾶσῃς καὶ νὰ χαθῇς.

— Ἐγὼ εἰς δίκαιον, θεῖε μου, εἶπεν ὁ Γεώργιος κύψας τὴν
κεφαλὴν ἀπὸ ἐντροπῆς—Σὲ εὐχαριστῶ δὲ, διότι διεύθυνες τὴν
προσοχὴν μου εἰς τὰ δένδρα ἐκεῖνα, ὥστε νὰ λάβω ἐν μά-
θημα παρ' αὐτῶν.

Καὶ πράγματι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Γεώργιος ὑπε-
τάσσετο καθ' ὅλα εἰς τὰς μητρικὰς παραγγελίας, καὶ οὕτως
ἠῆθησεν εἰς ἄνδρα ἐνέρετον καὶ ἀφείλιμον εἰς τὴν κοινωνίαν.

— Πυρεῖα καὶ βελόναι. Ταῦτα εἶνε τὰ κοινότερα
πράγματα εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν. Τὰ πυρεῖα, τὰ ὁποῖα
ἀνάπτουσι διὰ τῆς τριβῆς ἐφευρίθησαν τὸ 1829, πρὸ τῆς ἐ-
ποχῆς δὲ ταύτης οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζοντο τὴν λεγομένην
σταμακώκετραν διὰ νὰ ἀνάπτουν φωτῆρα. Εἶνε δύσκολον νὰ
εἴπῃ τις πόσα ἑκατομμύρια πυρελῶν κατασκευάζονται καθ'
ἐκάστην, ἀλλ' ἐάν ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι
κάμνουν χρῆσιν αὐτῶν, ὁ δεικτὸς ἀριθμὸς εἶναι μέγιστος. Εἰς
μόνον τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐν Ἀμερικῇ ἐδεδοῦσενται
κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ὑπὲρ τὰ 20,000,000! Ἐξ ἐνὸς σανδίου
5 μέτρων τὸ μήκος καὶ 3 δακτύλων τὸ πᾶχος δύναται νὰ
κατασκευασθῶσιν 186,000 πυρεῖα! Καὶ ὁμοίως ἡ ἐκτίμησις ἥτις
ἀπαιτεῖται πρὸς κατασκευὴν τῶν πυρελῶν εἶναι ὑπερβολικὴ.

Αἱ βελόναι ἀναφέρονται ἀκόμη καὶ κατὰ τὸ 1483 ἔτος,
ἀλλὰ μόνον ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἤρχισαν νὰ κατα-
σκευάζονται διὰ μηχανῆς. Ὁ παλαιὸς τρόπος τῆς κατα-
σκευῆς ἐκάστης βελόνης διὰ τῆς χειρὸς πρέπει νὰ ἦτο πολὺ
κοπιαστικὸς καὶ ἀπῆθς. Μετὰ τὴν χρῆσιν τῶν μηχανῶν ὁ ἀ-
ριθμὸς τῶν βελόνων εἶναι ἀμύθητος. Καὶ ὁμοίως ἡ κατασκευὴ
τῶν βελόνων δὲν εἶνε ἀπλὴ ἐργασία ἀλλὰ ἀπαιτεῖ 14 διακε-
κριμένας ἐργασίας καὶ πολλὴν ταραχὴν. Αἱ βελόναι κατα-
σκευάζονται ἐκ σύρματος χαλκοῦ, ἔπειτα χασοτερονόονται καὶ
γανώνονται. Τὰ πυρεῖα καὶ αἱ βελόναι εἶναι μικρὰ πράγματα
καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνεκα τούτου δὲν τὰ ἐκτιμοῦν πολὺ, ἐάν εὐ-
ρεθῇ τις ὁμοίως εἰς μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, τότε
συναισθάνεται καὶ ἐπιμαρτὴ τὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητά των.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖα ἦσαν τὰ ὄρη τῆς εὐλογίας καὶ κατάραι;
2. Διατί δὲν ὑπῆρχε σιδηροοργὸς εἰς τὸν Ἰσραήλ;
3. Τίνος ἐμβλημα εἶναι ὁ ἄζυμος ἄρτος;

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων τοῦ ἔτους 1892.

Αἱ Ἰαπωνίδες νεάνιδες	Σελ. 1940	Ὁ ἱερός χιτὼν τοῦ Τρίβις (εἰκὼν)	1932, 1916
Ἀρχαῖον παραμῦθι	» 1964	Ὁ τυφλὸς Βαρτίμαϊος (εἰκὼν)	» 1995
Αἱ ἡμέραι τῆς εβδομάδος	» 2000	Ὄνόματτα, δι' ὧν ἀπεκαλύφθη ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους	» 1993
Ἀχούρα Μάδζης (εἰκὼν)	» 2011	Ὁ Μαῦρος ἐπίσκοπος Κρόθερ (εἰκὼν)	» 1076
Ἀποθνήσκει μὲ ἥσυχον συνείδησιν	» 1972	Οἱ πατῶντες Σκίουροι (εἰκὼν)	» 1972:
Αἱ γυναῖκες ἐν Ἰαπωνίᾳ	» 1975	Ὁ Ρωμαῖος σκοπὸς ἐν Πορτοίᾳ (εἰκὼν)	» 1978
Βηθανία (εἰκὼν)	» 1943	Ὅσα θέλετε νὰ σὰς κάμουν οἱ ἄλλοι κλπ.	» 1980
Ἐρωδιὸς (εἰκὼν)	» 1940	Ὁ Κίνταρος, ἡ τὸ ἀγρίοπαιδον. (Διήγημα Ἰαπωνικόν)	» 1984:
Ἐικοσι λόγοι, ὅτι ἡ Γραφή εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ	» 1949	Ὁ ὀφθαλμὸς τῆς Μυσίας ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον (εἰκὼν)	» 1983
Ἡ Δορκὰς (τῆς ἁγίας Γραφῆς)	» 1948	Ὁ Χριστὸς θεραπεύων τοὺς ἀρρώστους (εἰκὼν)	» 1987
Ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροδοάμ, καὶ ὁ προφήτης Ἀχιὰ (εἰκὼν)	» 1962	Οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς γῆς	» 1987
Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βατικανοῦ	» 1929	Ὁ καλλιτέχνης Τισιανὸς (εἰκὼν)	» 1955
Ἡ Στρουθοκάμηλος (εἰκὼν)	» 1930	Ὅψεις Κροταλῆαι (εἰκὼν)	» 2020
Ἡ Ἑκρηξίς τοῦ Βεσοβίου (εἰκὼν)	» 1931	Πόθεν οἱ Ἀερόλιθοι	» 2016
Ἡ Κίνα	» 1991	Προϊστορικαὶ ἀνακαλύψεις	» 1938
Ἡ Αὐστραλιανὴ Βουστάρδα (εἰκὼν)	» 1962	Πῶς τὰ ζῶα κάμνουν τὴν δουλείαν των	» 1940
Ἡ Γρινόβλη καὶ ὁ νεαρὸς Μάρτυς Πάνδ εἰκὼν	» 1994	Περιεργα δένδρα	» 1953
Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Λίβα εἰς τὸν χριστιανισμὸν	» 1999	Πόντιος Πιλάτος (εἰκὼν)	» 1954
Ἡ Μαῦρη ὠραιότες ἀνέγνωσμα 2004, 2012, 2016	» 2004, 2012, 2016	Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, (ἐν ἐπιπέδοις)	» 2007
Ἡ μεγίστη λιθόκτιστος δεξαμενὴ ἐν τῷ κόσμῳ	» 1980	Σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους	» 1951:
Ἡ Ἀφρική καὶ οἱ λαοὶ αὐτῆς	» 1996	Στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων συνίστ. ἡ γῆ μας	» 1953:
Ἡ Βάτος ἡ καιομένη καὶ μὴ κατακαιομένη (εἰκὼν)	» 2020	Σταμνοδόφυτον τῆς Μαγαδάσκας (εἰκὼν)	» 1988
Ἰνδικαὶ θεότητες (εἰκὼν)	» 1946	Ταχύτης ἀστέρων	» 1977:
Κυνάρια Ποντικοκτόνα	» 1983	Τὶ τὸν ἔκαμε Δῆμαρχον	» 1979
Μεγάλα πλοῖα μεταξὺ τῶν ἀρχαίων	» 4946	Τελετὴ γάμου ἐν Γαλλίᾳ	» 1978
Μάθημα εὐγνωμοσύνης	» 1985	Τὶ εἶναι ζωὴ	» 1983
Μεγάλα ἀρτισιανὰ φρέατα	» 1988	Τὸ ἐνδαλμὰ μας ποῖον εἶναι;	» 1985
Μία ἀληθὴς Ἱστορία	» 1988	Τὸ συμπόσιον τοῦ Βαλτάσαρ (εἰκὼν)	» 1959
Μῦρτις 1928, 1932, 1936, 1952, 1,960 1,968 1,976	» 1988	Τοπογραφία τῆς Βαβυλώνας	» 1959
Νικολάκης καὶ ἡ Σφήκα (εἰκὼν)	» 2018	Τέχνη ἀπολεσθεῖσαι	» 1931
Νέον εἶδος ἀεροστάτου (εἰκὼν)	» 1967	Τὸ τέλος τοῦ κόσμου	» 1993
Ὁ Κῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις (εἰκὼν)	» 1938	Φυτὰ ἐντομοφάγα (εἰκὼν)	» 1947
Ὅροι εὐπροσδέκτου προσευχῆς	» 1929	Φρόνησις καὶ γνώσις	» 1967
		Φενάκη (περούκα) (εἰκὼν)	» 2010
		Χελιδνωσφάρα (εἰκὼν)	» 2002
		Ποικίλα 1933, 1941, 1944, 1949, 1957, 1963, 1965, 1973, 1981, 1907, 2005, 2013, 2021	

ΠΙΝΑΞ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ.

Ἐικοσιπενταετηρὶς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων	» 1927	Πρωϊνὴ οἰκογενειακὴ ἐκδρομὴ (εἰκὼν)	» 1971
Ἐυχὴ διὰ τὸ νέον ἔτος	» 1927	Τὸ φθινόπωρον (εἰκὼν)	» 2003
Παιδίον προσευχόμενον (εἰκὼν)	» 1956	Τὸ σχολεῖον (εἰκὼν)	» 2011
Παρελθόντος ἀνάμνησις	» 1963	Τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1892.	» 2015

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 κατ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ANESTH KONSTANTINIAOY 1892-3287.